

Sygn. akt *XVII AmT 3/20*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący:	<i>Sędzia SO Dariusz Dąbrowski</i>
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **Zakładu (...) w C. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

przy udziale zainteresowanego **M. S.**

o **ustalenie warunków dostępu do nieruchomości**

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej

z dnia 18 września 2019 roku nr (...)

1. oddała odwołanie,
2. zasądza od Zakładu (...) w C. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Dariusz Dąbrowski

Sygn. akt *XVII AmT 3/20*

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z dnia 18 września 2019 r., Nr (...), po rozpatrzeniu w ramach postępowania wszczętego dnia 16 stycznia 2019 r. z wniosku Operatora z dnia 16 stycznia 2019 r. o wydanie decyzji w sprawie ustalenia warunków, na jakich Udostępniający zapewni Operatorowi dostęp do nieruchomości położonych w C. dla których Sąd Rejonowy w Częstochowie, IX Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgi wieczyste o numerach:

- 1) (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
- 2) (...) - w tym do budynku przy ul. (...),
- 3) (...) - w tym do budynku przy ul. (...),

4) (...) - w tym do budynków przy ul. (...) i ul. (...),

5) (...) - w tym do budynku przy ul. (...),

6) (...) - w tym do budynku przy ul. (...),

zarządzanych przez Udostępniającego, w celu zapewnienia telekomunikacji w Budynkach,

na podstawie art. 22 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 1 pkt 5 oraz art. 30 ust. 5 pkt 2 w związku z ust. 5 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2062, z późn. zm., dalej „ustawa o wspieraniu rozwoju”) w związku z art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, dalej „k.p.a.”) w zw. z art. 206 ust. 1 i 1a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm, dalej „Pt”) ustalił warunki dostępu Operatora do Nieruchomości i do Budynków w celu zapewnienia telekomunikacji w Budynkach na warunkach szczegółowo określonych w decyzji. Na podstawie art. 206 ust. 2aa w związku z art. 206 ust. 2 pkt 6 Pt decyzja w zakresie pkt I sentencji podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Powód – Zakład (...) w C. sp. z o.o. z siedzibą w C. zaskarżył ww. decyzję w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało istotny wpływ na wynik przedmiotowej sprawy, a w szczególności: art. 22 ust. 1 w zw. z art. 30 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 30 ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w zw. z art. 104 § 1 k.p.a. oraz art. 206 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego, poprzez bezpodstawne zastosowanie tejże regulacji i orzeczenie o dostępie do Nieruchomości i Budynków, podczas gdy z okoliczności niniejszej sprawy wynika, iż w Nieruchomości i w Budynkach wykonana została instalacja światłowodowa przez innego operatora, a w konsekwencji brak było przesłanek do wydania tego rodzaju rozstrzygnięcia, a to chociażby z uwagi na to, iż wykonanie dodatkowej instalacji (jej powielenie) w Nieruchomości i Budynkach jest niecelowe i ekonomicznie nieopłacalne, zaś Wnioskodawca winien zwrócić się do właściwych operatorów z wnioskiem o dostęp do wykonanej przez nich instalacji, celem świadczenia usług za pośrednictwem tychże instalacji,

co w konsekwencji doprowadziło do: naruszenia art. 140 Kodeksu cywilnego, poprzez bezpodstawne ograniczenie prawa własności nieruchomości, naruszenia podstawowych interesów właścicieli poszczególnych nieruchomości, naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik przedmiotowej sprawy, a w szczególności:

2. art. 7 k.p.a., art. 8 § 1 i 2 k.p.a., art. 77 § 1 k.p.a. w zw. z art. 80 k.p.a. w zw. z art. 206 § 1 Pt, poprzez niezbranie całości dowodów w niniejszej sprawie oraz dowolną ocenę zebranego materiału dowodowego, który został przez Organ zebrany, co doprowadziło w szczególności do błędnych i sprzecznych z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ustaleń, a w szczególności, iż zasadne jest wydanie decyzji o ustaleniu na rzecz M. S. warunków dostępu do Nieruchomości i Budynków objętych decyzją, podczas gdy przedmiotowe Nieruchomości, w tym Budynki, zostały uprzednio udostępnione innemu operatorowi telekomunikacyjnemu, a następnie do Nieruchomości doprowadzona została światłowodowa instalacja telekomunikacyjna, a w Budynkach wykonana została odpowiednia instalacja, a tym samym M. S. ma możliwość skorzystania z instalacji innego operatora, co doprowadziło w konsekwencji do naruszenia podstawowych zasad postępowania administracyjnego, a w szczególności: zasady prawdy obiektywnej, zasady uwzględniania interesu społecznego i słusznego interesu obywateli, zasady pogłębiania zaufania obywateli do władzy publicznej,

3. art. 15 i 16 Prawa telekomunikacyjnego, a to poprzez nie zawiadomienie Odwołującego o fakcie rozpoczęcia postępowania konsultacyjnego w niniejszej sprawie, a w konsekwencji uniemożliwienie Odwołującemu zapoznania się z projektem decyzji oraz zgłoszenia istotnych uwag do jej treści,

ewentualnie:

4. art. 105 § 1 k.p.a., poprzez jego bezpodstawne niezastosowanie i nieumorzenie postępowania, podczas gdy postępowanie wszczęte na skutek wniosku M. S. było bezprzedmiotowe mając na względzie regulację art. 30 ust. 1 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, określającej przesłanki obligujące właściciela nieruchomości i budynku (zarządcy, użytkownika wieczystego) do ich udostępnienia operatorowi, a także fakt ich uprzedniego udostępnienia innemu operatorowi telekomunikacyjnemu i wykonania właściwego przyłącza i instalacji;

Wobec powyższego wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy, poprzez odmowę udostępnienia M. S. dostępu do Nieruchomości, w tym Budynków objętych wnioskiem oraz odmowę ustalenia warunków tegoż dostępu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, ponadto zasądzenie od Organu - Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej na rzecz Odwołującego kosztów postępowania, według norm przepisanych.

Pozwany – Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes UKE) w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości stawki minimalnej.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym wpisanym do Rejestru Przedsiębiorców telekomunikacyjnych pod numerem (...). (okoliczność bezsporna)

W oparciu o udzielone w pismach z dnia 1 lipca 2006 r., 11 kwietnia 2006 r., 9 maja 2006 r., 12 października 2006 r., 23 marca 2007 r., zgody wyrażone przez Udostępniającego, Operator wykonał na Budynkach instalacje telekomunikacyjne.

Dowód: Pismo z 1 lipca 2006 r., k. 54v akt adm.

Pismo z 11 kwietnia 2006 r., k. 55 akt adm.

Pismo z 9 maja 2006 r., k. 56 akt adm.

Pismo z 12 października 2006 r., k. 57 akt adm.

Pismo z 23 marca 2007 r., k. 58 akt adm.

Pismem z 6 listopada 2018 r. wezwał Udostępniającego o zawarcie umowy udostępnienia Nieruchomości i Budynków wskazując, że istnieją w nich instalacje Operatora wykonane na podstawie ww. Zgód a warunki dostępu Operatora do tych instalacji nie zostały uregulowane przez strony.

Dowód: Pismo SpiderNet z 6 listopada 2018 r., k. 1v akt adm.

W wyniku negocjacji strony nie doszły do porozumienia. (okoliczność bezsporna).

Wobec powyższego Operator zwrócił się do Prezesa UKE o ustalenie warunków dostępu do nieruchomości w tym do budynków w celu zapewnienia telekomunikacji w budynkach poprzez ustalenie warunków dostępu do już istniejących instalacji Operatora posadowionych na nieruchomości i w budynkach oraz modernizacji istniejącej w Budynkach i na nieruchomości infrastruktury telekomunikacyjnej Operatora – tj. instalacji telekomunikacyjnych i przyłączy telekomunikacyjnych.

Dowód: Wniosek k. 4v-5 akt adm.

Udostępniający wskazał, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie ponieważ jest przedwczesny. Zdaniem Udostępniającego podjęcie negocjacji z Operatorem, wraz z wolą do polubownego załatwienia sprawy przez

Udostępniającego nie powinno umożliwiać Operatorowi wystąpienie z Wnioskiem do Prezesa UKE o wydanie decyzji zastępującej umowę udostępnienia Nieruchomości i Budynków. Ponadto w ocenie Udostępniającego, gdy na Nieruchomościach i w Budynkach zostały wykonane instalacje światłowodowe pozwalające na świadczenie usług o przepustowości co najmniej 30 Mb/s, Operator powinien zwrócić się do właściwego operatora, który wykonał instalację światłowodową z wnioskiem o dostęp do instalacji na zasadach określonych w ustawie o wspieraniu rozwoju, nie zaś żądać udzielenia dostępu przez właściciela/użytkownika wieczystego, czy też zarządcę.

Dowód: pismo Udostępniającego z dnia 7 lutego 2019 r. wraz z załącznikami, k. 16 akt adm.

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, których prawdziwość, wiarygodność i moc dowodowa nie była podważana w postępowaniu sądowym, jak też na podstawie twierdzeń stron.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie podlegało oddaleniu.

Stosownie do treści art. 30 ust. 1 pkt 5 ustawy o wspieraniu rozwoju Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp do nieruchomości, w tym do budynku oraz punktu styku, polegający w szczególności na: umożliwieniu odtworzenia przyłącza telekomunikacyjnego lub wykonaniu instalacji telekomunikacyjnej budynku, które uległy likwidacji, zniszczeniu, uszkodzeniu lub wymagają modernizacji lub przebudowy,

- w celu zapewnienia telekomunikacji w tym budynku.

Prezes UKE wydaje decyzję o dostępie o którym mowa w ust. 1, także wówczas jeżeli dla istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku lub istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego warunki dostępu nie są określone w umowie o której mowa w ust. 4 lub umowa taka wygasła (art. 30 ust. 1 w zw. z art. 5 pkt 2 ustawy o wspieraniu rozwoju).

Warunki dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, określa umowa zawarta między przedsiębiorcą telekomunikacyjnym a odpowiednio właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą nieruchomości, właścicielem kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku lub przyłącza telekomunikacyjnego. Zawarcie umowy, o którym mowa w zdaniu pierwszym, stanowi czynność zwykłego zarządu (ust. 4).

Każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie Dostępu w przypadku:

- a. niepodjęcia negocjacji w sprawie zawarcia umowy o Dostęp,
- b. odmowy udzielenia dostępu,
- c. niezawarcia umowy o dostępie pomimo upływu 30 dni od dnia złożenia wniosku o dostęp (art. 21 ust. 2 w zw. z art. 30 ust. 5 pkt 1 ustawy o wspieraniu rozwoju).

Opierając się na powyższych unormowaniach prawnych, w pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że złożenie przez Operatora wniosku po upływie 30 dni od wystąpienia do Udostępniającego z wnioskiem o zawarcie umowy o Dostępie skutecznie zainicjowało postępowanie przed Prezesem UKE.

Sąd stwierdził, iż w przedmiotowej sprawie, ziściły się wszystkie przesłanki, od których spełnienia zależy wydanie przez Prezesa UKE decyzji w przedmiocie ustalenia warunków dostępu operatora do Nieruchomości oraz Budynków pozostających w zarządzie udostępniającego w celu zapewnienia telekomunikacji w Budynkach. Jak bowiem ustalono:

- a. zainteresowany jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, natomiast powód (Spółdzielnia) nie posiada takiego statusu,

- b. powód jest zarządcą Nieruchomości, co do których zainteresowany wystąpił z wnioskiem o zapewnienie dostępu do Nieruchomości w celu zapewnienia telekomunikacji, poprzez modernizację sieci Operatora do standardu (...),
- c. strony prowadziły negocjacje w sprawie zawarcia umowy o dostępie do Nieruchomości, które nie przyniosły rezultatu,
- d. wobec niezawarcia umowy o dostępie, Zainteresowany wystąpił do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie dostępu do Nieruchomości.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Prezes UKE miał podstawy do wydania zaskarżonej decyzji, albowiem wszystkie przesłanki warunkujące jej wydanie, określone w ustawie o wspieraniu rozwoju, zostały spełnione.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutów naruszenia przez pozwanego przepisów postępowania administracyjnego, Sąd orzekający w niniejszym składzie podziela utrwalone w judykaturze stanowisko, iż co do zasady tego typu zarzuty są nieskuteczne przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ponieważ Sąd ten nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, poprzedzającego postępowania sądowe.

Celem postępowania sądowego nie jest bowiem przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradiktoryjnym, w którym uwzględniany jest materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu przed sądem cywilnym. Tutejszy Sąd jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, według reguł kontradiktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowno-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sądowno-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy (por. np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351/99; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 r., sygn. akt III SZP 2/05).

Jednocześnie należy podkreślić, że nawet gdyby przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych, to zarzuty w tym zakresie nie mogą być skuteczne, o ile uchybienia te mogą być sanowane w toku postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, bowiem tutejszy Sąd zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym.

Niezależne jednak od powyższego, zdaniem Sądu, zaskarżona decyzja została wydana prawidłowo, po dokonaniu wnikliwego i całościowego zbadania materiału dowodowego sprawy oraz w granicach przysługującej organowi swobodnej oceny dowodów, tym samym zarzuty naruszenia przepisów postępowania administracyjnego sformułowane w odwołaniu należało uznać za chybione.

Powód zarzucił także naruszenie art. 22 ust. 1 w zw. z art. 30 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 30 ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych w zw. z art. 104 § 1 k.p.a. oraz art. 206 ust. 1 Prawa telekomunikacyjnego, z czym Sąd nie mógł się zgodzić. Podobnie, jak ze stwierdzeniem, że skoro w Budynku została wykonana światłowodowa instalacja telekomunikacyjna, pozwany nie miał podstaw do wydania zaskarżonej decyzji. Argumentacja ta jest bezzasadna, bowiem w niniejszej sprawie (wobec bezskuteczności negocjacji) Prezes UKE był zobowiązany do umożliwienia Operatorowi w drodze decyzji przeprowadzenie modernizacji instalacji

telekomunikacyjnej stosownie do treści przytoczonego wyżej art. 30 ust. 1 pkt 5 ustawy o wspieraniu rozwoju. Bez znaczenia pozostaje podniesiona przez powoda kwestia wyposażenia budynku w instalację światłowodową, bowiem dostęp do Budynków, ma służyć zmodernizowaniu istniejącej instalacji telekomunikacyjnej, posiadanej przez Zainteresowanego wraz z kompleksowym uregulowaniem dostępu do tej instalacji. Merytoryczne rozpoznanie żądania Operatora o określenie warunków dostępu do budynku w celu zmodernizowania należącej do niego instalacji oraz kompleksowego uregulowania dostępu do niej nie ma związku z faktem, iż w budynku znajduje się już światłowodowa instalacja telekomunikacyjna.

Argumentacja strony powodowej zawarta w odwołaniu podważa także słuszność zastosowania przez pozwanego art. 15 i 16 Pt. Powód podnosi, że Prezes UKE dopuścił się naruszenia ww. przepisów ponieważ nie zawiadomił go o rozpoczęciu postępowania konsultacyjnego, w konsekwencji uniemożliwił zajęcie stanowiska w tym postępowaniu. Zdaniem Sądu, zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie.

Postępowanie konsultacyjne prowadzi Prezes UKE, tylko i wyłącznie w sprawach wymienionych w przepisie art. 15 Pt. Trzeba też wyjaśnić, że postępowaniu konsultacyjnemu podlega projekt decyzji, bowiem art. 15 Pt wyraźnie wskazuje na projekt rozstrzygnięcia, tj. postanowienia bądź decyzji. Konsultacjom podlegają również decyzje dotyczące dostępu telekomunikacyjnego, w przypadku, gdy nie doszło do porozumienia pomiędzy negocjującymi stronami. (zob. S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne..., s. 201-202).

Słusznie wskazał Prezes UKE, że indywidualne zawiadomienie o takich konsultacjach jest obligatoryjne tylko w odniesieniu do Prezesa UOKiK. Pozostałe podmioty są informowane o rozpoczęciu postępowania konsultacyjnego dotyczącego takiego projektu decyzji poprzez opublikowanie stosownego ogłoszenia wraz z projektem decyzji na stronie internetowej BIP UKE. Ustawodawca nie sprecyzował sposobu w jaki regulator rynku powinien zawiadomić o prowadzeniu postępowania. Ponadto, przede wszystkim należy wskazać, że powód został prawidłowo pouczony przez pozwanego o art. 10 k.p.a., zgodnie z którym miał możliwość zapoznania się z treścią akt i zajęcia stanowiska do dokumentów prowadzonych w toku postępowania, jednakże powód nie skorzystał z przysługującego mu w tym zakresie uprawnienia.

Uprawnienia określone w treści zaskarżonej decyzji są zdaniem Sądu niezbędne dla zapewnienia, że operator będzie miał możliwość świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz Abonentów na wyższym poziomie. Wskazać należy, iż zaoferowanie abonentom pełnej możliwości wyboru usług i jakości doprowadzonych do nich łączy może prowadzić do konkurencji na rynku usług telekomunikacyjnych i rozwoju jakości przesyłanych danych. Nie ulega wątpliwości, że umożliwienie operatorowi wykonania modernizacji instalacji telekomunikacyjnej ulepszy katalog usług telekomunikacyjnych oferowany mieszkańcom (konsumentom), co w efekcie będzie miało wpływ na wzrost różnorodności i atrakcyjności usług telekomunikacyjnych, tak pod względem jakościowym, jak i cenowym. W tym miejscu warto także podkreślić, że Prezes UOKiK nie zgłosił uwag do zaproponowanego projektu decyzji.

Warunkiem uwzględnienia ostatniego zarzutu odwołania było zaistnienie w sprawie przesłanek zawartych w przepisie art. 105 k.p.a. skutkujących umorzeniem postępowania. Po pierwsze, zgodnie z treścią § 1 art. 105 k.p.a., gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe (bezprzedmiotowe w całości albo bezprzedmiotowe jedynie w części), organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania (odpowiednio w całości albo w części). Po drugie, zgodnie z § 2 art. 105 k.p.a., organ administracji publicznej może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym. Jak wykazano w niniejszym postępowaniu, brak było podstaw do zastosowania przepisu art. 105 k.p.a.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia, oddalił wniesione odwołanie na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że powód jako przegrywający sprawę jest zobowiązany do zwrotu pozwanemu - Prezesowi UKE

kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, wynikające z § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Dariusz Dąbrowski

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)

SSO Dariusz Dąbrowski